

משילין פרק חמישי ביצה

לז.

עין משפט
גר מצוה

התם טנן כו. כלומר ועוד שאלה אחרת: **שלא יגמור אם האולר.** אם לא היו הם אלא ארבע או חמש קופות שהתירו לו במקום שיט יותר כאן לא התירו לפנותו כולן ולגלות את הרצפה דלמא הוי זה גומא ומשוה לה: **והכל טנן.** כלומר ועוד יש לשאול: **צאוסו הגג.** שהארובה בגג שהפירות צו: אין

בדמיכלרא. וא"ת והא אמרי' לעיל בקוף המצוי (דף לז): **דטבל** מוכן הוא שאם עבר ומקנו ממוקן ובפרק כירה (שבת מג.) נמי לא חשיבי ליה מבטל כלי מתיכנו כיון דחוז א"כ אכתי תקשי לן דטבל אין אורח דלצני לא וי"ל דטולא יאמר לך דמי"מ חשיבי ליה כדבר שאינו ניטל כיון

מטלטלין. בפריות שבגג שבה להשילן מפני הגשמים קמ' מייירי ואפילו בגגותיהן של שי במים ששוין שאין זה גבוה מזה שהיא שם טורח עליה **ורידה:** בחלונות. כגון אם מוקף מחילה ואין זו ארוכה אצל יש חלון צמחיה לחצר או לציט לא ישלשם שבקין דרך החלון תחבול מפני שיש טורח להעלות מן הגג לחלון ומחס לארץ: **סולמות.** כל מדרגה קרי קולס והף הכבשים שלנו: ואפילו

התם תנן^א אבל לא את האוצר ואמר שמואל מאי אבל לא את האוצר אייבל לא יגמור את האוצר כולו דלמא אתי לאשווי גומות הכא מאי התם הוא בשבת דאסור משום דחמור אבל יום טוב דקיל שפיר דמי או דלמא התם דאיכא בטול בית המדרש אמרת לא הכא דליכא בטול בית המדרש לא כל שכן והכא תנן משילין פירות דרך ארובה ביו"ט ואמר רב נחמן לא שנו אלא באותו הגג אבל מוגג לוג לא ותניא נמי הכי אין ממלטלין מוגג לוג אפי' כשגגותיהן שוין

התם מאי^ב (כל שכן שבת דחמירא או דלמא) הכא הוא דאסור משום יום טוב דקיל ואתי לזולולי ביה אבל^ג שבת דחמירא ולא אתי לזולולי בה שפיר דמי או דלמא מזה הכא דאיכא הפסד פירות אמרת לא התם דליכא הפסד פירות לא כל שכן הכא^ד (תנן)^ה לא ישלשם בחבל בחלונות ולא יורדים דרך סולמות התם מאי הכא ביום טוב הוא דאסור דליכא בטול בית המדרש אבל שבת דאיכא בטול בית המדרש שפיר דמי או דלמא הכא דאיכא הפסד פירות אמרת לא התם דליכא הפסד פירות לא כל שכן תיקו: ומכסין את הפירות: אמר עולא וואפילו^ו אורא דלכני ר' יצחק אמר פירות הראוין ואזאר ר' יצחק לטעמיה^ז דאמר ר' יצחק אין כלי ניטל אלא לדבר הניטל בשבת תנן מכסין את הפירות בכלים פירות אין אורא דלכני לא הוא הדין דאפי' אורא דלכני ואידי דתנא רישא משילין פירות תנא סיפא נמי מכסין את הפירות תנן וכן כתיב ויין וכן כתיב שמן הכא במאי עסקינן במיכלא הכי נמי מסתברא דאי סלקא דעתך כתיב ויין וכדי שמן דהתירא הא תנא ליה רישא פירות כתיב ויין וכדי שמן אצטריכא ליה סלקא דעתך דהתירא להפסד מרובה חיששו להפסד מועט לא חיששו קמ"ל תנן ונתנין כלי תחת הדלף בשבת^ח בדלף הראוי תא שמע^ט פורסין מחצלת על גבי לבנים בשבת דאיתור מבנינא דחוי למזוגא עלייהו תא שמע^י פורסין מחצלת על גבי לבנים בשבת במקוץ דרבנן דחייבין ליה, וי אמרין דבר שאין מתכוין מותר, כגון כיס דלפשר ליה בלא אסור, כגון גורר אלס מטה כפא ופסגא ובלנד שלא יתכוין לעשות מריק, ואע"ג דלפכה לנמאש דילמא עביד מריק, כיון דלא מתכוין להכי דלפשר לגרביה בלא מריק כי עביד נמי מריק דהוי מלאכה גמורה לא מתייבי, אכל הכי דחויא עביד מודה (סוכה ז).

(א) [שבת קטז:] ט (ב) מ"ג, (ג) [לעיל ז:] לה"ה; (ד) [גיל המלאך, ט] (ה) [גיל הערוך אלרא], ו (שבת מג. וכל הסוגיא ע"ש כמה שייכים), ו [שבת קנז:] וט"ן, (ח) [לעיל לה:] שבת (מג, ט) שבת מג, ו (ט) שם, (ס) שבת טה. קה. קיז: קה. קי: קלג. קנת. קמג. סוכה לג: כמעות ו. כמרות טה, ט [גיל מדרק], ט שיש לע"פ,

לעני רש"י
אגוד"ש [אגודתיש]. חר.

מוסף רש"י

פורסין מחצלת על גבי לבנים. מפני הגשמים שלא ינמו לו לא יקבלו סוד מתאר שפירות שיש להם (שבת מג.). מקודלות. לחץ מד ורחיות לנקות דהוי דבר הניטל (סח.). דחוי למזוגא עלייהו. להטעם שכל הפסדן קן היתא, יושב קת קת ששאלו (סח.). מודה רבי שמעון בפסיק רישא ולא ימות. דלמא אמתן רש' בשבת ודאי וזה שמות דכיון דלי אפשר שלא תמות כמתסין שבי ליה, וי אמרין דבר שאין מתכוין מותר, כגון כיס דלפשר ליה בלא אסור, כגון גורר אלס מטה כפא ופסגא ובלנד שלא יתכוין לעשות מריק, ואע"ג דלפכה לנמאש דילמא עביד מריק, כיון דלא מתכוין להכי דלפשר לגרביה בלא מריק כי עביד נמי מריק דהוי מלאכה גמורה לא מתייבי, אכל הכי דחויא עביד מודה (סוכה ז).

רבינו חננאל

הכא אמר רב נחמן לא שנו אלא באותו הגג אבל מוגג לוג אפילו גגותיהן שוין לא, ותניא נמי הכי. ותובי כהנא גביא לא ישלשם בחבל בחלונות ולא יורדים דרך סולמות. התם משום אפשוט. מכסין פירות בכלים מפני הדלף. ר' יצחק אמר פירות ממש, שאין כלי ניטל אלא לדבר הניטל בשבת. עולא אמר אפילו אורא דלכני. תנן וכן כתיב ויין וכדי שמן. כלומר פירות אין לבנים לא. ופרקינן אלו הכורות טבל הן שהן חשובין כלבנים שאין ראוי לאכול מהן היום. ועוד אקשינן לר' יצחק ונתנין כלי תחת הדלף, הנה אינן פירות, ופירק בדלף הראוי להשתמש בהן. וכן פורסין מחצלת ע"ג כורות דבורים בשבת בחמה מפני החמה ובגשמים כ"י. ופירק כורות נמי בדריכא דבש גגותיהן שוין. ובלבד שלא יתכוין לצוד. כלומר כשפורש מחצלת על הכורות, ירוחה למחצלת מעט מחוצ לקב שנתכסין וירצאין בו הדבורים, כי אם ישלש המחצלת בדפני הכורות במקום הנקב, אין הדבורים יכולין לצאת ומצא כצורה בשבת אור"ט, ואע"פ שאין בנימי דבורים ניצוד.

התם טנן כו. כלומר ועוד שאלה אחרת: **שלא יגמור אם האולר.** אם לא היו הם אלא ארבע או חמש קופות שהתירו לו במקום שיט יותר כאן לא התירו לפנותו כולן ולגלות את הרצפה דלמא הוי זה גומא ומשוה לה: **והכל טנן.** כלומר ועוד יש לשאול: **צאוסו הגג.** שהארובה בגג שהפירות צו: אין מטלטלין. בפריות שבגג שבה להשילן מפני הגשמים קמ' מייירי ואפילו בגגותיהן של שי במים ששוין שאין זה גבוה מזה שהיא שם טורח עליה **ורידה:** בחלונות. כגון אם מוקף מחילה ואין זו ארוכה אצל יש חלון צמחיה לחצר או לציט לא ישלשם שבקין דרך החלון תחבול מפני שיש טורח להעלות מן הגג לחלון ומחס לארץ: **סולמות.** כל מדרגה קרי קולס והף הכבשים שלנו: ואפילו אורא דלכני ר' יצחק אמר פירות הראוין ואזאר ר' יצחק לטעמיה^ז דאמר ר' יצחק אין כלי ניטל אלא לדבר הניטל בשבת תנן מכסין את הפירות בכלים פירות אין אורא דלכני לא הוא הדין דאפי' אורא דלכני ואידי דתנא רישא משילין פירות תנא סיפא נמי מכסין את הפירות תנן וכן כתיב ויין וכן כתיב שמן הכא במאי עסקינן במיכלא הכי נמי מסתברא דאי סלקא דעתך כתיב ויין וכדי שמן דהתירא הא תנא ליה רישא פירות כתיב ויין וכדי שמן אצטריכא ליה סלקא דעתך דהתירא להפסד מרובה חיששו להפסד מועט לא חיששו קמ"ל תנן ונתנין כלי תחת הדלף בשבת^ח בדלף הראוי תא שמע^ט פורסין מחצלת על גבי לבנים בשבת דאיתור מבנינא דחוי למזוגא עלייהו תא שמע^י פורסין מחצלת על גבי לבנים בשבת במקוץ דרבנן דחייבין ליה, וי אמרין דבר שאין מתכוין מותר, כגון כיס דלפשר ליה בלא אסור, כגון גורר אלס מטה כפא ופסגא ובלנד שלא יתכוין לעשות מריק, ואע"ג דלפכה לנמאש דילמא עביד מריק, כיון דלא מתכוין להכי דלפשר לגרביה בלא מריק כי עביד נמי מריק דהוי מלאכה גמורה לא מתייבי, אכל הכי דחויא עביד מודה (סוכה ז).